

بررسی ابعاد فقهی حقوقی توهین به ادیان و مقدسات

به گزارش شبکه اطلاع رسانی اجتهاد، در این نشست تخصصی دکتر محمد حسن ضیائی فر، دبیر عملی نشست اظهارداشت: در طول چند دهه اخیر مصادیق بسیاری از توهین ها به مقدسات مسلمانان، جهان اسلام را آزار داده و موجب شده واکنش ها سیاسی و حقوقی مختلفی در این قضایا داشته باشند.

به گزارش شبکه اطلاع رسانی اجتهاد، در این نشست تخصصی دکتر محمد حسن ضیائی فر، دبیر عملی نشست اظهارداشت: در طول چند دهه اخیر مصادیق بسیاری از توهین ها به مقدسات مسلمانان، جهان اسلام را آزار داده و موجب شده واکنش ها سیاسی و حقوقی مختلفی در این قضایا داشته باشند.

دبیر کمیسیون حقوق بشر اسلامی افزود: با هر بار توهین و اهانت به مقدسات، اعتراضاتی از سوی محافل سیاسی، اجتماعی، فقهی و حکومتی جامعه مسلمانان بلند می‌شود، ولی هیچ یک در محکومیت قطعی این وقایع موثر نیست و باز جهان اسلام، شاهد تکرار این اهانت ها است.

وی افزود: متأسفانه تاکنون کار عمیق، عالمانه و بر اساس توجه به ابعاد سیاسی، اجتماعی، فقهی، حقوقی و بین المللی این وقایع صورت نگرفته است و در این حیطه تولید علمی وجود ندارد؛ بنابراین زمینه برای سوء استفاده دشمنان فراهم شده است. ضیائی فر با اشاره به اهداف برگزاری این نشست تخصصی خاطرنشان کرد: بررسی دقیق و عالمانه از سوی اساتید فقه و حقوق بر مسئله توهین به مقدسات دینی، شفاف سازی دیدگاه های بین المللی در این عرصه، نقد و بررسی قوانین، قطعنامه ها و منشور های ملل متحد، آشنایی با دیدگاه های مسیحیت و یهودیت در مسئله توهین به مقدسات دیگران از جمله مهمترین اهداف برگزاری این نشست به شمار می‌رود.

دکتر علی خرم، استاد دانشکده روابط بین الملل نیز در این نشست با اشاره به ماده 18 اعلامیه جهانی حقوق بشر اظهارداشت: این اعلامیه در سال 1327 شمسی در مجمع جهانی مطرح گردید و تصریح می کند، هرکسی حق دارد از آزادی فکر، وجدان و مذهب بهره‌مند باشد.

وی افزود: اولین قطعنامه در مقابله با توهین به ادیان در سال 1378 شمسی توسط ایران و پاکستان به صورت مشترک در سازمان ملل مطرح شد که در همان سال به تصویب رسید و در کمیسیون حقوق بشر ثبت و حتی کشورهای مسیحی و یهودی نیز این قطعنامه را امضا کردند.

* اسلام مظهر صلح و دوستی

خرم ادامه داد: در این قطعنامه سعی شده اسلام را مظهر صلح و دوستی معرفی کند و از این که رسانه های غربی اسلام را ضد حقوق بشر و مدافع تروریسم معرفی کنند، جلوگیری شود.

وی با اشاره به واکنش غرب در قبال این قطعنامه بیان داشت: نمونه‌هایی در زمینه اجرای این قطعنامه توسط برخی کشورهای اروپایی به ثبت رسیده که از جمله آنها می توان به دستگیری و دادگاهی شدن سه گروه مظنون به قرآن سوزی در 11 سپتامبر 2010 میلادی در انگلیس و جلوگیری از انتشار کتاب #171; جواهر مدینه« در سال 2008 میلادی که توسط انتشارات راندم هاوس به چاپ رسیده بود، اشاره کرد.

استاد دانشگاه روابط بین الملل ادامه داد: برخی کشورهای غربی تحت سلطه استکبار، نظرات مخالفی در زمینه قطعنامه توهین به ادیان دارند، همچنین در سالهای اخیر استکبار تلاش می کند از امضا کردن این قطعنامه توسط اکثر کشورها جلوگیری نماید.

* شیفت‌های برنامه‌ریزی شده صهیونیسم بین‌المللی

وی تصریح کرد: اگر در سال های 2001 تا 2006 میلادی از 192 کشور، بیش از 120 کشور موافق این قطعنامه بودند، امروز تنها 86 کشور و شاید کمتر از این مقدار، موافق‌اند، اما اغلب کشورها به دلیل برخی شیطنت های برنامه ریزی شده از سوی صهیونیسم بین المللی، رای مخالف یا ممتنع می دهند.

خرم در پایان خاطرنشان کرد: امروز بسیاری از کشورهای غربی این قطعنامه را مخالف آزادی بیان و در راستای تقویت قوانین ارتداد و اعدام در کشورهای اسلامی می دانند!

منبع: حوزه نیوز